

Joe Henry- Tiny voices

Ik moet voorzichtig zijn met superlatieven. Kondigde ik de vorige keer Philip Catherine al als een sensatie aan, dit keer kom ik woorden tekort om Joe Henry aan u voor te stellen. Ik doe een bescheiden poging.

Joe Henry komt oorspronkelijk uit de country hoek. Nee, nu niet al meteen afhaken.....hij zong onder meer bij de Jayhawks maar voelt zich even gemakkelijk thuis in de rock of jazz muziek. Zijn jongste plaat heet Tiny Voices en deze plaat is echt sensationeel!

De stem van Joe Henry doet soms denken aan Sting, soms aan David Gray, hij zwerft een beetje tussen die intonaties heen en weer. Henry schrijft zijn eigen teksten, sommige zijn misschien wat gezwollen, andere weer behoorlijk ontoegankelijk maar wat zou het. Het amalgaam dat op deze plaat is terecht gekomen is wel heel bijzonder.

De muziek van Joe Henry is noch als rock noch als jazz en al helemaal niet als jazzrock te kwalificeren. Toch doet deze muziek vooral aan jazz denken. Niet in de laatste plaats komt dit door de bezetting van de band met drums (o.a. Jim Keltner), gitaar, klarinet, saxofoon (Don Byron), trompet (Ron Miles), keyboards, bas en uiteraard (prachtige) backing vocals. De opname is donker, soms op het gruisige af met regelmatig heerlijke zware beats van de drums. De blazers zijn van een uitzonderlijk hoog niveau, regelmatig barst de muziek uiteen in extatische klankbeelden achter heerlijke refreinen. Soms waan je je in een oude jazzkelder waar je tot je verrassing tegen een geweldige sensatie aangelopen bent. De plaat is als een jamsessie waar geen einde aan hoeft te komen. 12 nummers bevat deze cd, de een nog mooier dan de andere en de speelduur bedraagt meer dan een uur.

Absolute hoogtepunten van de plaat zijn het titelnummer Tiny Voices, het ongewoon krachtige Lighthouse en het afsluitende Your side of my world. Zonder hiermee ook maar iets af te willen van de andere songs, stuk voor stuk beauties!

Wie houdt van Tom Waits, David Gray of Lee Sharkey, die vindt hier hun meester. En als je ook nog van ongewone arrangementen houdt en deze mix van jazz, distortion, gruisige opnametechniek en fantastisch vakmanschap weet te waarderen, dan is mijn advies u bekend: kopen die plaat, niet eerst luisteren. Wie zich dan nog bekocht voelt, die mag zijn beklag bij mij komen doen (geen geld terug uiteraard).

